

Siluety ve městě

Umbrtka

Vidím troleje, táhnou se ulicí
Zrak okouzluje žulové dláždění
Mlží se vize mé, siluety vozidel
Sen i skutečnost, zátiší dojemné

Prach ve tvářích dělníků a jejich dnů
Vzpomínky povstávají, vytékají na povrch
Symbolem starých snů jsou vody mých světů
Chladná černá nádraží vždy terčem cest

Musím jít šedou ulicí,
jen staré domy kolem
Jediný lesk, který spatřím
je obraz lamp ve dlažbě

Za jemného deště je
každá krůpěj skvostem
Line se všude chlad,
ze sklepů a z chodeb

Za městem šedá stráž,
nad ní na kopci točna
Dunění tramvají zní
pod opadaným stromem

To jsou ta místa,
vize černých alejí
Siluety ve městě,
každé noci spatřuji

Druhá tvář mnou oboustranně proniká
Vnitřní a vnější vlaky, špína a její pravda
Zakrytá stěna práce čeká na svůj den
Vedou k ní koleje, pražce, zhmotňuje můj sen